

ESBORNANY, MODIFICABLE FINS AL 10-4-23

Vam presentar aquest document, a primers de maig d'aquest any 2.023, a totes les oficines que té oberta la Unió Europea.

**DOCUMENT CONSENSUAT PER LES ORGANITZACIONS
EUROPEES DE PENSIONISTES I JUBILATS
A BAIX SIGNANTS**

**Amb la força de la unitat i de la lluita
els jubilats reclamem de manera més decisiva
el que ens han tret. Ho hem pagat i ens pertany a nosaltres.**

Les persones que dirigeixen l'organització Capitalista denominada Unió Europea han de conèixer l'opinió dels Pensionistes dels 27 països que la componen.

Per això hem redactat i signat aquest escrit les organitzacions de Pensionistes i Jubilats que figuren al final.

Sabem que les persones receptores d'aquest document no comparteixen les nostres idees. Qui dirigeix la UE està d'acord amb el Capitalisme com a gestió política de l'economia.

Els signants d'aquest document, que representem els interessos de més del 99 % de la població amb dret a vot a Europa (tot i que vota en un alt percentatge enganyada per falses promeses mai complertes), no acceptem frases com les dites per la qual va ser dirigent del Fons Monetari Internacional, i ara dirigeix el Banc Central Europeu, la Sra. Lagarde, que s'ha atrevit a dir públicament el que pensen l'1 % de les persones del planeta, és a dir els que s'aprofiten del Capitalisme explotant el 99 % restant.

Resumim el dit per la Sra. Christine Lagarde en dues frases:

- 1) Les persones jubilades viuen massa anys, i les seves pensions són una càrrega financera que el nostre sistema econòmic no pot suportar, atès que són persones improductives.
- 2) Les mesures que a principis de la primavera de 2.023 pren el Banc Central Europeu (els tipus d'interès al 3,5 %) són necessàries per salvar l'economia (serà la seva economia de Capitalistes) tot i que provocarà la mort de molta gent.

En realitat, no es tracta només d'un dirigent del Capitalisme qualificable d'inhumana, psicòpata, insolidària, egoista, explotadora, etc. és el que pensen els dirigents de les multinacionals que són els que manen en el Capitalisme.

LLEGEIXIN I VEGIN ARA EL QUE PENSEM LA CLASSE OBRERA, EL CONJUNT DE PERSONES QUE FEM FUNCIONAR LA SOCIETAT I CREEM RIQUESA:

El sistema d'assegurança social públic ha estat una de les majors conquestes de la classe obrera del segle passat. No ha estat una concessió que es degui a la sensibilitat dels governs dels països capitalistes i dels grups empresarials, sinó el resultat d'una dura, incontenible i moltes vegades sagnant lluita de classes.

Els treballadors als països capitalistes en la seva lluita pel caràcter de les seves reivindicacions han estat influenciats positivament per les conquestes dels pobles de l'URSS, que des de la seva fundació, el govern revolucionari i comunista va començar a materialitzar-les gratuïtament per als treballadors i per a tot el poble. I més tard, després de la Segona Guerra Mundial, per a tothom socialista. Per primera vegada la humanitat, els treballadors van aconseguir importants conquestes: salut gratuïta, educació, pensions, habitatge, prestacions socials, cultura, transport i molts drets més.

Els treballadors als països capitalistes, influenciats positivament d'aquestes conquestes, amb el desenvolupament de les seves lluites arreu del món, van aconseguir conquerir, a un nivell satisfactori, drets socials i d'assegurança social per a la família obrera i popular. Van obligar els capitalistes, els mateixos Estats capitalistes, sota el temor i la influència de les conquestes als països socialistes, a obrir les seves caixes d'estalvi i pagar una gran part de la salut pública, les pensions, les prestacions socials i els drets que van ajudar que els treballadors i els pensionats tinguessin almenys una vida decent.

Desafortunadament, la situació ha canviat en contra dels obrers de tot el món després dels dramàtics derrocaments contrarevolucionaris a la Unió Soviètica i els països socialistes a principis de la dècada dels anys 1990.

Els capitalistes han entès immediatament el canvi en la correlació de forces i han passat a la contraofensiva a través d'una propaganda negra, mai abans vista contra els ex-països socialistes. Qui pot oblidar el que ha dit R. Reagan del derrocament de l'imperi del mal sobre la Unió Soviètica? Qui pot oblidar els desgraciats arguments propagandístics dels dirigents polítics del sistema, d'una part dels mitjans de comunicació, de periodistes, a Europa i a tot el món que per a les coses tràgiques que vivíem la culpa la tenien els alts salaris, els jornals, les altes pensions?

Hem de reconèixer que els dirigents del sistema capitalista tenen la capacitat de sembrar il·lusions, de fer creure que el blanc és negre, de desorientar els treballadors, les capes populars en general pel que fa a les veritables causes de la crisi, absolent els amos dels grans grups empresarials al safari pels seus guanys, a aquells que són els

veritables culpables per la crisi que han creat els seus super guanys, carregant la culpabilitat als realment productors de les riqueses.

No es pot dir que la seva tàctica hagi estat en va. La seva campanya ha tingut èxit en gran part de la gent del món del treball, els qui desafortunadament han estat atrapats en aquesta propaganda i no prenen part en les lluites, acceptant la lògica que "no podem fer res".

També el nostre enemic de classe fa servir altres mètodes més agressius com són les detencions de vegades fins i tot canvia les lleis per facilitar l'arbitrarietat d'aquestes detencions de persones lluitadores contra el Capitalisme. No fa igual la justícia burgesa amb les persones feixistes que defensen el Capitalisme).

La pitjor actuació de la burgesia és l'assassinat de dirigents populars i socials, i hi recorre quan no veu cap altra sortida. El cas de Colòmbia n'ha estat el pitjor exemple amb l'acceptació per part dels dirigents dels governs pro capitalistes de tot el Planeta (tret de formals declaracions que no han servit de res) durant dècades.

Alhora, a través d'aquesta propaganda i confusió, passen a l'ofensiva en contra de tots els drets dels treballadors, dels salaris i sobretot en contra del sistema de l'assegurança social.

Europa, immediatament després dels derrocaments dels països que construïen el Socialisme, es construeix sobre la base d'un primer grup important de països que estaven fins aleshores a la Comunitat Europea, redacten el tractat de Maastricht d'Holanda i l'anomenat "Llibre Blanc". Amb això col·loquen sota la guillotina tots els drets dels treballadors. Des d'aquell moment comença un període negre per als pobles europeus del món capitalista. Tots els governs s'aliïn amb aquesta lògica i cada conquesta de la classe obrera es posa sota la lògica de les lleis del Capitalisme, de la competència i se'n valora el cost.

És aquesta Europa del Capital la que ha elaborat la Llei PePP, Pla europeu de Pensions Particulars, aprovada el 22-3-2022, com a Reglament d'obligat compliment per als 27 països de la UE. Una Llei europea que els Pensionistes rebutgem massivament ja en el seu primer redactat del 4-4-2019, i que dona a la Gran Banca Privada implantada als 27 països l'exclusiu dret de gestionar els futurs Fons de Pensions.

És a dir, la futura privatització total de les pensions si no impedim, amb la lluita, l'aplicació d'aquest Reglament de la UE.

A partir d'aquesta realitat totes les directrius de la Unió Europea, totes les lleis que es prenen als Estats capitalistes, estan sota aquesta lògica classista i es regeixen per les necessitats de la rendibilitat dels grups empresarials, acabant amb qualsevol cosa positiva en la vida i la reproducció de la força de treball.

Hi ha molts elements i exemples que justifiquen tot això, però n'hi ha dos de més característics de com els capitalistes s'han aprofitat de tot per assegurar la major explotació dels treballadors.

El primer exemple és l'aprofitament de la crisi capitalista esclatada a partir de l'any 2010 amb la seva pròpia culpa (una més de les crisis sisoc i estructurals que sempre tindrà el Capitalisme mentre existeixi) i basada en la supèrria de capital.

I el segon exemple durant els anys de la pandèmia del coronavirus.

En aquest període, l'ofensiva del capital contra els drets obrer-populars s'enlaira a través de les retallades de les pensions, de les despeses per a la salut per part de l'Estat, el tancament d'hospitals i centres de salut, de les institucions públiques sanitàries, de cases o residències d'avis, a favor dels privats, la reducció de les prestacions socials, l'augment de la participació en el pagament dels medicaments, l'augment de l'edat de jubilació, la reducció dels salaris dels treballadors, l'augment de l'horari laboral i moltes coses més. Aquesta ofensiva es va generalitzar a tots els països de la UE i també als països ex-socialistes.

Els treballadors i els pensionats tots aquells anys no es van quedar amb els braços creuats. En diversos països, sota la direcció dels sindicats de classe, en rivalitat incessant amb el sindicalisme groc, de conciliació de classe, és a dir empresarial i governamental, han desenvolupat i continuen desenvolupant dures i massives lluites classistes en un marc de reivindicacions per resoldre problemes que corresponen a les seves veritables necessitats.

En molts països tots aquests anys es va desenvolupar un moviment classista sota la direcció de la FSM per als treballadors i (tret d'excepcions) la UIS dels pensionats i jubilats en la mesura que els obrers i els pensionats participen, s'ha fet possible retardar una sèrie de mesures anti obreres, anti pensionades, anti populars i que no se n'apliquin d'altres.

Hem de massificar la nostra resposta i demanda, la nostra lluita, en aquest camí hem de seguir amb totes les nostres forces. És el camí únic per poder resoldre problemes, obstaculitzar i derrocar polítiques antipopulars que es van enfortint, ja que els capitalistes i els seus governs, independentment de com s'autoanomenen políticament (posen diferents cartells o imatges però defensen igual el Capitalisme), no tenen ni volen tenir cap altra opció.

En aquest camí, les organitzacions de pensionistes amb consciència de classe, juntament amb els sindicats de classe, van a concientitzar la necessitat de la lluita per canvis més profunds que van a arribar al nivell de derrocar la pròpia economia capitalista i el poder polític, per a construir la societat a base de l'eliminació de l'explotació de l'home per l'home, amb una economia basada en la planificació central, en la qual la riquesa produïda ha de servir a les necessitats del veritable productor que és el treballador, qui tingui a les seves mans el veritable poder eliminant arreu l'Estat dels capitalistes explotadors.

La situació actual ha de canviar i es canviarà només si els treballadors a través de la seva lluita es posaran a pensar sobre les veritables causes que conformen la situació

actual tràgica per al poble i donen l'esquena a les polítiques antiavalots, antipopulars, i s'organitzen enfortint les seves lluites.

No es donaran solucions als nostres problemes si segueixen aquestes polítiques, si el sistema explotador pren alè per la tolerància que se li dona. Les nostres reivindicacions i demandes que garantiran una vida digna no caben en les seves polítiques.

L'última dècada ha estat molt educativa, tots aquests anys s'han aprovat moltes fórmules per part del sistema que no han donat solucions i ningú pot quedar-se quiet, perquè res ha acabat.

Ja a l'ECOFIN estan pensant com han d'aplicar noves mesures antipopulars contra l'assegurança social. Les seves polítiques cruels no s'acaixen, les hem de parar la classe obrera amb la nostra lluita. I quan ells no poden aconseguir el seu objectiu imposant decisions polítiques, llavors recorren a guerres imperialistes devastadores, com les d'Orient i Àfrica, més ara a Ucraïna. Guerres en què es demostra que diners hi ha per a armes i per assassinar persones, però no per cobrir les necessitats de les persones.

En aquesta lluita hem de reforçar i demandar mesures que enfrontin l'enemic de classe i responen a les nostres necessitats actuals, segons la riquesa que produïm, no segons el que volen concedir els governs d'acord amb les necessitats de lloa antagonismes del capital que han destrossat els nostres drets, la nostra vida.

Sobre aquesta base demanem per als treballadors, els pensionats, els pobles:

- Un sistema d'assegurança social i de salut exclusivament públic, de màxima qualitat i finançat per l'Estat i els empresaris
- Augment de totes les pensions a base de les veritables necessitats que cobreixen el cost de les necessitats de la nostra vida
- Residències de gent gran ben equipades, amb metges, personal sanitari, personal professional ben format
- Reducció de l'edat de jubilació als 60 anys per als homes i 5 anys menys per a les dones
- Eliminació de les retencions per a la salut per als pensionats, ja que això ho han pagat durant la seva vida laboral

Lliurat a les oficines de la Unió Europea a primers de maig de 2.023

SIGNEN AQUEST DOCUMENT LES ORGANITZACIONS DE PENSIONISTES I JUBILATS SEGÜENTS:

AQUÍ ES COL·LOCARAN LES SIGNATURES D'ORGANITZACIONS DE PjJ D'EUROPA